

[Lange.]

trede Behandling stemme imod det samlede Lovforslag. Hvis Sagen var behandlet paa en efter min Mening rimelig Maade, saa at man ikke havde faaet dette sammenkædede Lovforslag, men havde staaet over for en Række selvstændige Forslag, vilde der iblandt disse Forslag have været nogle — jeg nævner Kornloven og andre Landbolove —, som, selv om de ikke fuldt ud tilfredsstillede os, dog efter vor Mening vilde have været Skridt i den rigtige Retning, og som vi derfor ogsaa kunde have stemt for. Men saaledes som man her har kædet disse Forslag, der i sig selv efter vor Mening er mangelfulde nok, til andre Forslag, som vi maa tage bestemt Afstand fra, vil vi ikke medvirke til Gennemførelsen af dem eller tage Ansvar for dem. Vi maa ved tredje Behandling, om vore Ønsker ikke imødekommes, stemme imod det samlede Lovforslag.

Veistrup: Det Forslag, der her foreligger til Behandling, er jo det praktiske Resultat af de Forhandlinger, som nu igennem længere Tid har været ført mellem de forskellige Partier. Et saadant Forslag maa nødvendigvis, som det er blevet fremført fra anden Side, faa Kompromissets Karakter, og Forslaget har derfor ikke kunnet vinde udelt Tilfredshed fra alle Sider. Naar jeg for mit Vedkommende skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, vil jeg straks sige, at den Varme, hvormed jeg anbefaler det, er ikke absolut overvældende. Det forekommer mig, at det indeholder adskillige Bestemmelser, som er let angribelige, og der er adskillige Enkeltheder deri, som vi for vort Vedkommende ikke er absolut Tilhængere af. Men saadan gaar det selvfølgelig ogsaa for de øvrige Partier, som har sluttet sig til Forslaget, og det gælder derfor om ikke at hænge sig for meget i Enkeltheder, men se paa Helheden i Forslaget.

Der er uden Tvivl baade Partier og Personer, som vil benytte dette Forslag i Oppositionens og i Agitationens Tjeneste paa en Maade, som vi maaske ikke har set det tidligere. Men jeg synes, at Forholdene i Øjeblikket opfordrer til andet og mere end at pleje partipolitiske Interesser, og i hvert Fald tør jeg sige, at det Arbejde, der er udført under de nu førte Forhandlinger, har været præget af, at man saa vidt muligt skulde naa et Resultat, som kunde virke heldigt i den Krisesituation, vi befinder os i. Efter min Mening talte baade saglige og politiske Hensyn for, at vi kom

til et saadant Resultat, og jeg spørger ærede Medlemmer: Hvorledes vilde Rigsdagens Stilling have været i modsat Fald; er der nogen, der mener, at Rigsdagens Anseelse og Stilling vilde have været bedre, hvis, som den ærede sidste Taler (Lange) gav Udtryk for, Venstre havde vist Fasthed? I saa Tilfælde tror jeg, at der overhovedet ikke var blevet noget Resultat; og det vilde have været overordentlig uheldigt. Det ærede Medlem talte om, at vi ved dette havde svækket Parlamentarismens Stilling. Ja, dersom man ikke havde opnaaet noget Resultat, kunde man have talt om, at Parlamentarismen var i Forfald, som det ærede Medlem sagde; men naar vi har taget den Stilling, vi har, og har søgt at komme til et Resultat, er det ikke mindst sket under Hensyn til de politiske Forhold; vi har nemlig set en Fare i, at Rigsdagen gennem Maaneder arbejder med et bestemt Forslag uden at naa til et praktisk Resultat. Der har jo i Virkeligheden været forhandlet i Maaneder. Den ærede sidste Taler mente, at det er gaaet alt for stærkt. Jeg vil dog tro, at man inden for Det konservative Folkeparti Dag ud og Dag ind — jeg havde nær sagt Maaned efter Maaned — har behandlet de Forslag, som her foreligger til Behandling, saa det er mig ganske ufatteligt, at det ærede Medlem nu kan mene, at det er gaaet alt for hurtigt med Gennemførelsen af disse Forslag. Tværtimod tror jeg, en hel Mængde Mennesker har ment, at Forhandlingerne paa Rigsdagen foregik alt for langsomt, og at det gjaldt om snarest muligt at naa et Resultat.

Hvad nu selve Behandlingen af dette Forslag angaar, indrømmer jeg, at jeg betragter den som af mere formel Art, og derfor vil jeg heller ikke komme ind paa en Omtale af Enkeltheder i Forslaget. Ærede Medlemmer ved jo alle sammen, at vi har næret Betænkeligheder ved adskillige Bestemmelser. Det gælder for det første Kornordningen. Medens man fra konservativ Side altid har krævet Korn told, har vi for vort Vedkommende — i øvrigt sammen med Venstre — staaet stærkt paa, at en Korn told var noget af det mest forkastelige, man kunde gaa ind for, eftersom Korn er et af de Raaprodukter, som anvendes i stor Udstrækning i Fedevareproduktionens Tjeneste. Vor Modstand imod Korn tolden var i Virkeligheden af, om jeg saa maa sige, principiel Karakter. Men der er jo nogle, der siger, at Principperne er til for at brydes, og hvis det er Tilfældet, er det en gylden Tid, vi nu oplever. Men rent praktisk maa man jo